

Тракия и тѣ на свой редъ задигали гръцкото и прѣселеното азиатско население и го прѣхвърляли отвъдъ Дунава, а на негово мѣсто заселявали сигурно българи. Когато турцитѣ замѣстили византийцитѣ и тѣ възприели сжщата политика: почнали да заселватъ близкия хинтерландъ на Цариградъ съ гжсто турско население; тамъ дѣто тѣ не можле да намѣрятъ мѣсто за турски прѣселенци, насилствено помохамеданчвали българското население. На тази политика се дължи отчасти помохамеданчването на голѣма часть отъ родопскитѣ българи.

Тракия, макаръ да съставя географска часть отъ България и да зависи икономически отъ нея, нейната сждба е стояла винаги въ тѣсна връзка съ политическата мощъ или слабостъ на Цариградъ. Отъ деньтъ, когато Цариградъ станалъ столица на западната римска империя и до день днешенъ, той е черпилъ сила и богатство отъ своя хинтерландъ въ Балкански поустровъ и Мала Азия. Винаги, щомъ се е намалявалъ тоя хинтерландъ въ Европа или Азия, политическата мощъ на Цариградъ е отпадала. Винаги, когато политическата и стопанска мощъ на Цариградъ се закрѣпвала и засилвала, се почвали войни за разширение на Цариградския хинтерландъ. Политико-стопанската история на Цариградъ се отразявала най-ясно въ смѣнливата голѣмина на неговия европейски и азиатски хинтерландъ.

Физикогеографската направа на българската земя насочвала естествено българскитѣ народъ къмъ Тракия, къмъ Бѣло море. Отпорътъ е идвалъ отъ Цариградъ, съвсѣмъ рѣдко отъ Солунъ, въ кой-